

ILLAN TULLEN.

Katuseikkailu, eli kappale nais-emansipsationia

20:nnen vuosisadan alulla.

— Anteeksi, herraseni! Voitteko sanoa missä McMillanin sekatavarakauppa sijaitsee? — — Ette! ... Sepä ikävää. Sen pitäisi olla jossain näillä tienoin. Olen sitä etsinyt, luulin teidän tietävän.

— Anteeksi! ... Olen äsköin tullut paikkakunnalle ja siksi ei minulla ...

— Äsköin! Sanoitteko niin? Mistä? Idästä! Mitä pidätte Lännestä? Mitä pidätte tästä kaupungista? ... Ikävä ... eikö niin? Likaset kadut ... pimeä ... Uh! ... Missä asutte? ... Hotellissako?

— Tässä lähellä; ensimmäinen katu ylös.

— Ikävää! Mutta ettehan vielä mene kotia? ... On aikasta! Kävelemme tätä katua tuonne ja sitte alas ja sitte oikealle! Te saatatte minut kotiin, sataattehan? Minä asun vähän matkaa keskikaupungilta. Arvasinhan! Te olette kiltti ...

— Onko teillä ystäviä täällä? ... Ei! Oih! ... On niin ikävää ilman ystävää!

— Herraseni, te olette epäkohtelias ... käsihartenne, jos suvaitsette; no niin, olette hieman ujo ... antakaas kun katson silmiinne. Arvasinhan! Ujosta minä pidän. Mutta — nimeni on Minnie ... miellyttääkö se teitä? Entä teidän? — — — Se on sievä; ei yhtään sen nimistä ole tietääkseni täällä ... Pitäkää lujemmin, tuolla tulee joku ... Niin ... "Meillä oli siellä hirveän hauskaa ..." — Minä pelkään tuollaisia yksinäisiä

miehiä; kukapa tietää ... Mutta mitä kansallisnuutta te olette! ... skotlantilainen, valesilainen, irlantilainen, saksalainen vaiko — — — niinkö? Minä luulin teitä saksalaiseksi; te olette hyvin saksalaisen näköinen. Minä olen ranskalainen, katsokaas! ... Mitä pidätte ranskalaisista? Mitä pidätte ... pidättekö minusta? ... Te ette virka mitään ... ymmärrättekö puhutani? ...

— Kyllä minä ymmärrän — — —

— Arvasinhan. Olette vaan vähän ujo ... Vaan enhän muistakaan, onhan minulla nakeisia. Kas tässä; tehkää hyvin! ... Täällä on niin paljon kävelijöitä; poikkeamme tuonne rantakadulle; siellä on rauhaisampi ... Suutelo, herraseni ... Ehken se teitä vähän lämmittää. — Oletteko kivettynyt! ... Pidän teistä siltä paljon ... niin sanomattoman paljon. Katsookaas! Enkö ole kylliksi kaunis teille? Te nauratte ... tiesinhän että pidätte minusta ... Niin — ja sitte — näin! ... Hahhabhaa! — Kuulkaas! Oletteko naimisissa? — — — Sepä hauskaa ... Sitte me menemme naimisiin — heti. Menemmekö jo tänä iltana? — — — Ette tiedä! ... Kyllä arvaan ... Teillä ei ole ... Se ei tule kysymykseen; minulla on ... Sitte häänatka ja — ja — ja ... Mutta tässä on hotelli; luvallanne: lasi viiniä ja yksinkertainen illallinen yksityishuoneessa — — — Ette juo viiniä! ... Ei tee haittaa; siellä on virvoitusjuomia ... Astukaa sisään, tehkää hyvin! N:o 6 on sievä huone, se on tyhjä. Kas niin!

N:o 6 oli sievä huone, mutta kymmenen minuuttia myöhemmin ilmestyi huoneeseen mies, joka sanoi että nainen on hänen vaimonsa.

Tiitus Laatikainen.

